

תפ"ח 26286/12/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בנצרת

18 יולי 2022

תפ"ח"ע 26286-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כב' הנשיאה אסתר הלמן - אב"ד
כב' השופטת יפעת שטרית
כב' השופט סאאב דבורה
המואשימה מדינת ישראל
נגד פלוני
הנאשם :

nocchim :

בשם המואשימה : עו"ד שרת מזרחى

בשם הנאשם : עו"ד לירון מלכה, מטעם הסניגוריה הציבורית

הנאשם הובא באמצעות הלוי

גזר דין

השופט סאאב דבורה

ר��ע

1. עניין לנו בכתב אישום המיחס לנאים ביצוע עבירות בגין חמורות בבית משפה. תחילת, כפר הנאשם בעבודות כתב האישום ומשכך המשך הדיון נקבע לשמיעה. על רקע זה, נוהלו מספר ישיבות הוכחות במהלך אף נשמעה עדות המתלוננת, בתו של הנאשם.

בישיבה מיום 21.07.21 הודיעו הצדדים על גיבוש הסדר טיעון, מכוחו, חזר בו הנאשם מכפירתו, כתב האישום תוקן, הנאשם הודה בעבודות כתב האישום המתוקן (הגosh וסומן כא/1) והורשע בעבירות אשר ייחסו לו שעוניין: **איןוס קטינה בת משפחה בטרם ולאחר שמלאו לה שש עשרה שנים** (בhaihp המקרים המתואר בסעיף 5 לכתב האישום המתוקן), עבירות לפי סעיף 351(א) וסעיף 351(ב) בצוות סעיפים 345(ב)(1) ו- 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, וכן - **מעשים מגנינים בקטינה בת משפחה (ריבוי מקרים) בטרם ולאחר שמלאו לה 16 שנים**, עבירות לפי סעיף 351(ג)(2) בצוות

סעיפים 345(א) ו- (ב) וכן סעיפים 345(א)(1) ו- 345(ב)(1) לחוק העונשין.

לモתר לצין, כי הסדר הטיעון לא כולל הסכמה באשר לעונשים שיוטלו על הנאשם בסופו של הליך.

עובדות כתוב האישום המתוון

.3. בהתאם לעובדות כתוב האישום המתוון, ט' (להלן: "המתלוננת"), ילידת 2005, היא בתו של הנאשם.

.4. במהלך שנות ילדותה ונעוריה, ובכלל זה בין השנים 2014 ועד לקץ האחרון של השנה הנוכחית, התגוררה המתלוננת בבית המשפחה ב_____ (להלן: "הבית"), יחד עם הוריה, אחותה ואחיוthers האחים.

.5. במהלך שנת 2014 באחד מימי החורף, חזרה המתלוננת מבית הספר לבית, ונכנסה לחדר הרחצה על מנת להתקלח. אותה העת, שהו בבית המתלוננת והנายนם לבד.

בזמן שהתה המתלוננת בחדר הרחצה, בעודה עירומה ומנגבת את גופה הרטובה, נכנס הנאשם אל חדר הרחצה כשהוא נושא עמו תנור חימום.

על אף שהנายนם ראה שהמתלוננת בחדר הרחצה ועל אף הייתה עירומה, הנאשם לא יצא מחדר הרחצה, תפס את המתלוננת, הצמידה אל דלת חדר הרחצה, נגע בגופה העירום ובছזה.

הנายนם המשיך להחזיק את המתלוננת, הוציא את איבר מינו מתחתונו, החדרו בחזקה אל איבר מינה של המתלוננת וגרם לה לכאב. לאחר מכן, הוציאו הנאשם מינו מגופה של המתלוננת, ובעוודו עומד עם המתלוננת בחדר הרחצה, החל לגעת באיבר מינו עד אשר הגיע לסיוקו וספר את זרעו בנווכחותה. לאחר המתואר לעיל, הורה הנאשם למטלוננת לא לספר לאיש על שאירע בחדר הרחצה.

.6. מאז האירוע המתואר בסעיף 3 לכתב האישום, המשיך הנאשם לבצע במתלוננת, בהיותה קטינה, עבירות מין רבות, בין היתר, באופן שיפורט להלן. את המעשים שיתוארו, ביצעה המתלוננת במשך למעלה מש שנים, החל מאמצע שנת לימודיה בכיתה ז' ועד לסוף לימודיה התיכוניים בכיתה י"ב בתאריך _____, כחודש לפני שמלאו לה 18 שנים (להלן: "התקופה הרלוונטית").

במהלך התקופה הרלוונטית, ביצעה המתלוננת המעשים פערם רבים מאוד כאשר המעשים בוצעו בחדר השינה שלו ושל אשתו, אמהה של המתלוננת (להלן: "חדר השינה").

.7 הנאשם חולה במחלה הפსוריאזיס במשך שנים רבות (להלן: "המחלה"). לצורך הקלה בתוצאות הנסיבות במחלה, הוא משתמש באופן קבוע ואף יומיומי במקרים שונות. לצורך מrichtת המשוחות, נזען הנאשם לאורך השנים בבני ביתו אך במהלך התקופה הרלוונטיות נהג הנאשם לבקש בעיקר את עזרתה של המתלוננת.

פעמים רבים במהלך התקופה הרלוונטיות, בזמן שההו בבית בני משפחה נוספים מלבד המתלוננת והנאשם, נהג הנאשם לקרוא למטלוננת להיכנס עמו לחדר השינה באמצעות מרוחה או משחה על פצעיו או באמצעותה אחרת.

בהתום בחדר השינה, הורה הנאשם למטלוננת להתפשט ובמקרים אחרים, בשל חששה של המתלוננת וידיעה את העתיד לבוא שכן מעשי הנאשם הפכו לדבר שבשגרה, היא אף הייתה מתפשטה בעצמה.

הנאשם נהג לפחות את בגדיו, ללטוף ולגעת בגופה העירום של המתלוננת, ובכלל זה באיבר מינית ובছזה, להשכיב אותה על מיטתו, לעיתים על בטנה ולעתים על גבה, ולהזכיר את איבר מינו באיבר מיניה. לאחר זמן מה, נהג הנאשם להגיע לשיפוקו ולשפוך את זרעו מחוץ לגופה של המתלוננת ובונוכחותה. בחלק מאותם מקרים החדר הנאשם את איבר מינו לתוך איבר מינית של המתלוננת - בתו.

.8 לאחר שהיא הייתה הנאשם מחדיר את איבר מינו אל איבר מינית של המתלוננת באופן המתוואר לעיל, נהג הנאשם להודות למטלוננת ולתאר בפניה את אהבתו הרבה אליה.

.9 בתאריך 20.07.20, השתתפה המתלוננת בטויל בית ספרי. בסיום הטויל, חזרה המתלוננת עם יתר התלמידות אל בית הספר, ולבסוף, הגיע הנאשם ואסף אותה לביתם. עם חזרתה של המתלוננת אל הבית לאחר הטויל, נכנסה אל חדר הרחצה, שם התקלחה והחליפה את בגדייה.

סמוך לשעה 15:30, לאחר שיצאה המתלוננת מהמקלחת, הורה הנאשם למטלוננת להיכנס אל חדר השינה. המתלוננת נכנסה אל חדר השינה, שם בעודו עירום, הורה לה הנאשם לפחות את בגדייה והיא עשתה כן. המתלוננת נשכבה עירומה כשגביה אל המיטה, הנאשם נשכב מעליה והחדיר את איבר מינו אל איבר מינית במשך זמן מה.

.10 במשישו המתוארים, במשך מספר שנים, בהזדמנויות רבות מאוד, עשה הנאשם במטלוננת שהוא בתו, בהיותה קטינה בת משפחה הן בטרם מלאו לה 16 והן לאחר מכן עד שכמעט בגרה, מעשים מגונים שלא בהסכמה החופשית לשם גירוש או סיפוק מינית. בנוסף, במקרה ההזדמנויות, בעל הנאשם את המתלוננת, בתו, באותו נסיבות וכמפורט לעיל.

מהלך ניהול התיק

11. תחילה, כפר הנאשם במינויו לו. על רקע זה החל שלב ההוכחות, אשר במהלכו נשמעה, בין היתר, עדותה של המתלוונת. לאחר מכן, כאמור לעיל, גובש הסדר טיעון בין הצדדים מוכחו, הנאשם חזר בו מכפירותנו, כתוב האישום תוקןvr כר שמספר סעיפים בעובדות כתוב האישום נמחקנו, הנאשם הודה במינויו לו בכתב האישום המתוקן והורשע בהתאם.

12. באותו מעמד, וטרם הטיעונים לעונש, ביקשה המאשימה להפנות את המתלוונת לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר נגעת עבירה. במקביל, ביקשה ב"כ הנאשם שהות על מנת לגבות עמדת באשר לאפשרות הגשת תסקיר בעניינו של הנאשם.

בהמשך, לאחר שההגנה ביקשה להגיש תסקיר בעניינו של הנאשם, ניתנה הוראה לשירות המבחן בדבר הגשת התסקיר המבוקש. זאת ועוד, בשלב שלאחר קבלת התסקיר, ביקשה ב"כ הנאשם להגיש חוות דעת פרטית בעניינו של הנאשם ולצורך כך, נדחה הדיון שיעוד לטיעונים לעונש לצורך הגשת אותה חוות דעת. חוות דעת אשר הוכנה על ידי הפסיכולוגית סילבינה וקסלר הוגשה לתיק בית המשפט ביום 22.11.21 (סומנה ענ/1). בהמשך אף הוגש מטעמה מסמך הבקרה באשר למספר נקודות בחווות הדעת. מסמך נוסף אשר הוגש לתיק עניינו, תרשומת בכתב יד אשר נערכה על ידי המומחית לקרأت הכתובות חוות הדעת (הוגשה וסומנה ענ/2).

13. כן, לביקשת הצדדים, הונחו על שולחנו של בית המשפט מסמכים נוספים המשקפים את מצבו הרפואי של הנאשם. המדובר, הן במסמכים רפואיים אשר הוגש מטעם שירות בתי הסוהר בדבר הטיפול לו זוכה הנאשם מאז מעצרו בין כותלי הכלא וכן - מסמכים רפואיים שהוגש מטעמו של הנאשם הכוללים: מסמך רפואי שנערך על ידי רופא המשפחה, ד"ר ערсан יחיא אשר העיד בפנינו ביחס לחווות הדעת שהוגשה מטעמו (הוגשה וסומנה, ענ/3), ועל כך נעמוד בהמשך.

تسקיר שירות המבחן

14. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר המפרט את מהלך חייו. מדובר בנאשם בן 58, נשוי ואב לתשעה ילדים בגילאים 16-32. טרם מעצרו במסגרת ההליך מושא תיק זה, עבד כמאבטח במוסדות חינוך והתגורר ב_____. הנאשם שיטף, כי הוא סובל ממגוון בעיות רפואיות, פסורייזיס, מחלת עצמות, חיזיק בKİבה ושהחפת שאינה פעילה כיום.

15. לנאים אין הרשותות קודמות. בהתייחס למשעו מושא כתוב האישום כאן, הוא קיבל אחריות על מעשיו. בשיח עמו אודות יחסיו עם בתו המתלוונת, מסר, כי עד למעצרו סבר, כי קיימים ביניהם קשר טוב ומשמעותי ועל אף מעשיו, חוות עצמו כאב מסור ומכל לילדיו ואף למתלוונת. עוד תיאר, כי נהג לפנק

את המתלוונת ולתת לה יחס מועדף בחוויתו מthan רצון לפצות אותה על מעשו. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם עשה שימוש במנגנון הגנה מסווג פיצול, בשל קשייו להכיל את התנהלותו הפוגענית, כאשר מחד חווה עצמה כאב מיטיב אך מנגד פגע מינית במתלוונת לאורך שנים, התנהגות עליה הוא לocket אחירות. עוד, בשיח אותו הביע הנאשם צער סביר שלשלכות מעשו על בתו, אך שירות המבחן לא התרשם מקיומה של אמפתיה כנה והכרה במשמעות הפגיעה העומקה בהיה.

כיום הנאשם אינו מקיים קשר עם המתלוונת, אך מקבל דיווחים אודוט מצבה מבני המשפחה וידע איפה היא מתגוררת.

.16. בשל אופי העבירה בגין הופנה הנายן המבחן, התקשה התייחסותו באשר לעולמו המיני. הנאשם תיאר התפתחות מינית תקינה ושלל כל קשיים בתחום זה לאורך חייו. עוד מסר, כי לאחר מות הוריו, חוותה משביר רגשי קשה, עימיו התקשה להתמודד וקיים זאת להתנהלותו המינית שהסלים מהסביר אותה תקופה. לדבריו, באותו זמן, החל לצפות בתמונות ארוטיות, בתדריות של כפוף בשבוע, בעת חוותה מועקה לחץ וחרדה. הצפיה יחד עם אוננות הסבה לו הקלה, שחרור ורגיעה ששינו לו להתמודד עם רגשותיו השליליים שהציפו אותו. לדבריו מצבו הסלים במחירה והביאו למעבר מאוננות לפגיעה מינית בתו. בשיחה עימו, שלל משיכה מינית פדופילית. כמו כן, שלל צפיה בסרטים פורנוגרפיים או בתכנים פדופילים, תיאר כי חוותה סיפוק מינימיים עם אשתו ושלל שימוש בשירותי מין בתשלום.

.17. שירות המבחן ניסה להעמיק את הקשר עם הנאשם ולבוחן את בחירתו של זה האחרון ב��ו הספציפית הקרוב. הנאשם התקשה לספק תשובה מדוע בחר דזוקא ב��ו המתלוונת ומסר, כי ביום בו ארע המקרה הראשון, עת חש דחף מיני מגבר, היא במקורה הייתה בקרבתו, ומazel האקט הראשון, הוא המשיך בהתנהלותו. הנאשם שלל פגיעה מינית נוספת יליו.

.18. שירות המבחן התרשם מהนายן כמי שהתנהל לאורך חייו באופן יציב ואדפטיבי במישור התעסוקתי. נראה, כי במסגרת התא המשפטי, הנאשם סבל מקשוי בקשרו עם בני משפחתו. עוד התרשם שירות המבחן, כי הנאשם מגלת קשיי רב בהתמודדות עם קונפליקטים וחינוך יליו, בעיקר סביר גיל ההתבגרות, דבר הנובע מצרכי שליטה גבוהה מינית באישיותו.

.19. באשר לדפוסי המיניים, הגורמים מטעם שירות המבחן התרשמו, כי הנאשם עשה ניסיון לטשטש נתיוותי ודפוסי משיכתו המיניים וمتקשה לגלוות אמון ולהшиб באופן כנה ופתוח. כן, אמרותיו היום ורצונו לעבור טיפול אינם באים מthan הבנה עמוקה של התנהלותו או רצון לשיקם עצמו אלא תולדת להילך הפלילי בו הוא שרוי. עוד התרשם שירות המבחן, כי לנายน עיוביי חשיבה רבים בתחום המין, קשיי בוויוסות דחפי והעדר אמפתיה כנה למתלוונת. מהشيخ עמו, לעומת, כי ענן לנו באדם המרוכז בצריכיו האישיים, פועל לרוחתו האישית ובועל נזקשות חשבתיות רבה. להערכת גורמי הטיפול, מצבו הבריאות של הנאשם ומשברים רגשיים שעבר סביר מות הוריו, משפיעים על דימויו העצמי והגבאי ומוסלים את התנהלותו המינית.

.20 הנאשם לא הופנה למרכז להערכת מסוכנות מינית. עם זאת בשקלול הנתונים עולה תמונה של אדם שפגע באופן ממושך בברתו, וסובל מבעיות בויסות דחפיו המינניים. כן, קיימים אצליו עיומי חסיבה בתחום זה והעדר מודעות עמוקה למרכיבים הרגשיים שהו ברקע למשעו. על כן, שירות המבחן סבור, כי קיימת רמת סיכון בדבר הישנות מקרים דומים בעtid.

.21 עת בא שירות המבחן לגבש המלצה בעניינו של הנאשם,عمדו לנגד עינוי, מחד - העובדה כי מדובר באדם שומר על תפקוד תקין לאורך חייו, כשמדבר במערכות יחידה בפליליים. מאידך, בלטה גם ההתרשותם מאדם המתבקש לחווות אמפתיה כנה כלפי נפגעתה העבירה, ואף מתבקשת להעריך מהי המוטיבציה שהובילה לביצוע העבירות ואת כוונותיו התוקפניות והנצלניות כלפי המתלוונת. יתרה מזאת, הנאשם מגלה נכונות לבחון את יחסיו המשפחתיים שהו ברקע למשעו.

.22 עוד, התרשם שירות המבחן מעיומי חסיבה בתפיסתו את מערכת היחסים שלו עם בתו המתלוונת ומקושי להתחבר באופן אוטנטי לנזק אשר נגרם לה כתוצאה מהתנהלותו הפוגענית.

.23 מכאן, לאור חומרת העבירות, אל מול התייחסות הנאשם אליהן וקשה להכיר בחלקים הפוגענים והקשה לגלוות אמפתיה לנפגעת העבירות, נמנע שירות המבחן מלהמליץ על חלופות ענישה או שיקום במסגרת הקהילה העשויה להפחית מהסיכון הקיים בדבר הישנות עבירות.

פסקיר נפגעת עבירה

.24 בעניינה של נפגעת העבירה, הוגש תסקיר מפורט. מפה את צנעת הפרט, לא נפרט יתר על המידה את כל אשר צוין בו.

.25 מדובר במתלוונת צעירה שנוצאה מינית על ידי אביה בעודם בגילאי ההתבגרות, ולמעשה תהליך התפתחותה הוכתר וועות בחוויות מיניות לא מותאמות, באווירה כאוטית ומלבללת שלוותה בתחשות ניצול, השפה, ביזוי, נישול מאישיותה, הפקרות ובגידה, לצד העדר שליטה וחוסר אונים.

.26 בשל אפיוני הפגיעה, גילת הצער בעת שנפוגעה על ידי הנאשם, לאורך זמן, היא סובלת מתקשיים של תסמנות פוטט טראומטית מורכבת וקשהים אשר משפיעים על מצבה הרגשי והאישי ומשליכים באופן חמור וקשה על תפקודה, כמו גם מונעים ממנה להתמקד במשימות התפתחותיות שתואמות את גילה.

מדובר בנזקים קשים ועמוקים אשר יתכן וחלקים בלתי הפיכים וילו אותה לאורך כל מסלול חייה.

.27 כדרך להתמודד עם השלכות הפגיעה, המתלוונת ממוקדת ביום בהוכחת המסלولات לנHAL אורח חיים

rangle, לנtab את דרכה ולמשם את CISORIA בתחום הלימודי, כשבדרך זו היא מבקשת להחזיק את התקווה באשר לעתידה. לצורך כך, המתלוונת נאלצת לעשות שימוש במנגנון הגנה של ניתוק רגשי, שהפרק למנגנון מרכזי בחייה. השימוש הממושך במנגנון זה, שהוא חלק בלתי נפרד מזהותה ונזק הפגיעות, עלול להוביל בכל טلطלה או שינוי, לקריסת האיזון העדין והשבר שיצרה לעצמה.

.28. כדי למנוע זאת, שירות המבחן התרשם מצורך במתן התייחסות טיפולית במסגרת תומכת, מכילה ומכוונת אשר תיתן מענה למגוון קשיים עם המתלוונת מתמודדת.

.29. עוד צוין, כי המתלוונת משלבת ביום בטיפול פרטי. מדובר בתהליך ראשוני של עיבוד טראומות הפגיעה, אך הוא כרוך בהוצאות כלכליות משמעותיות, בהן נושאת כעת אחותה של המתלוונת שתומכת בה.

אי לכך, שירות המבחן סבור, כי יש חשיבות לשיטת על הנאשם פיזי כספי כחלק מהכרה בפגיעה במתלוונת ובהשלכות הפגיעה על חייה. כל זאת על מנת לאפשר לה להיעזר במימון הליך שיקומי בדרך שתבחר.

טייעוני המאשימה לעונש

.30. במסגרת טיעונית לעונש, ביקשה המאשימה להגיש קריאות לעונש, הן את תסקירות נגעת העבירה והן מסמכים משב"ס המתיחסים למצבו הרפואי של הנאשם והטיפול לו הוא זוכה בכלל (הוגש וסומנו עת/1). כן, הוגש טיעונים לעונש בכתב ואלה סומנו עת/2.

.31. המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש הכלל מסר בפועל ממושך הממוקם ברף הגבוה של מתחם העונש ההולם, פיזי כספימשמעותי למתלוונת, מסר על תנאי וקנס כספי.

.32. המאשימה עמדה תחילתה על חומרת המעשים המזוהים לנאנש ועל העובדה, כי תחילתה הנאשם כפר במזוהים לו ורק לאחר שהליך שמי吐ת הראות החל, כך שהמתלוונת ושתיים מאחותיה נאלצו להעיד בבית המשפט, הוא בחר להודות בעבודות כתוב האישום המתוקן.

.33. לאחר ומדובר למי שהורשע בריבוי עבירות, ביקשה המאשימה לבחון, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם - האם עניין לנו בעבירות המהוות אירוע אחד או כמה אירועים. בהקשר זה, הפנתה לפסיקה, ובין היתר לע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל, במסגרתו נקבע, כי מקום בו עסקין במספר עבירות אשר בינהן קשר ענייני הדוק שנייתן להשקייף עליהם כמסכת עברינית אחת, הן ייחשבו לאירוע אחד. עם זאת בע"פ 4910/13 ג'אבר, נקבע כפרמטר להחלטה האם להתייחס למסכת עבירות כאירוע אחד, העובדה שהמעשים בוצעו בסמיכות زمنית זה לזה, לאורך תקופה לא ארוכה. במקרה דנן, מדובר בריבוי

עבירות אשר השתרעו על פני שנים. מכאן, תיבחן האפשרות של "תמחור" כל מעשה כאירוע.

בהתאם לפסיקה, גם אם בית המשפט יכירע כי המעשים כולם מהווים, מבחינה משפטית, אירוע אחד, אין בכך כדי להוועיל לנאש שבן, מתחם הענישה אמור להביא בחשבון את המעשים הרבים המיוויכים לנאש, גם אם נראה בהם חלק מרצף של אירוע אחד. כן, בכלל מצב, בית המשפט קובע את מתחם הענישה ההולם בהתאם לעובדות כתוב האישום ונסיבות ביצוע העבירות המיוויכות לנאש; לפיהן ישך דבר.

34. נוסף על האמור לעיל, המאשימה הפנטה את הזרקורים גם לעבר הפגיעה בערכיהם המוגנים ומידת הפגיעה בהם בציינה, כי עבירות של גילוי עריות גורמות לרצח נשגעה מהותית בעקרונות אוניברסליים המשותפים לכל התרבות. הנאשם פגע בערכיהם של חרות ושלמות גופו ונפשו של אדם. הנאשם רמס את הערכיהם הבסיסיים ביותר ובכלל זה שמירה על התא במשפחה, תוך הפרה בוטה של חבות הורה לילדים. הנאשם פעל באופן מנוגד לאינטינקט הורי אלמנטרי ושלל מהקורבן את זכותה להיות מוגנת בביתה.

כן, חומרה מופלגת נובעת מעצם טיבם של מעשי הנאש ומטעמתו נוכח אופי היחסים שבין הנאשם לקורבן, גיל הקורבן, תדריות המעשים ומשכם.

35. המאשימה הפנטה לפסיקה ענפה המלמדת על חומרת המעשים, חומרת הפגיעה בערכיהם המוגנים, זאת לצד הענישה המחייבת ש策ריך להטילה במקרים כאלה.

המאשימה עמדה על הנسبות הקשורות ביצוע העבירות, על חלקו המלא של הנאשם ביצוען, על התכnon שקדם לביצוע מעשי העבירה, על הנזק שהוא צפוי להיגרם והנזק שנגרם בפועל. זאת מלבד הנזק הטבעי במערכות מסווג זה. בהקשר זה, לא פסקה המאשימה על תסקירות נגעת העבירה. כפי הטענה, מדובר בנזקים קשים בגוף ובנפש, אשר הסבו הרס טוטאלי שהשליך על בגרותה וטוהר ילדותה של נגעת העבירה. מדובר במערכות שהיוו פגיעה מתמשכת ושיטתיות לאורך כשליש משנהות חייה של בת הנאשם. יתר על כן, מדובר במערכות שבוצעו על ידי הנאשם תוך ניצול מעמדו כאב והאמון שניית בו, ניצול הגישה הנוחה והזמיןה שהייתה לו, ניצול פעריו הכוחות וחוסר האונים של הקורבן.

המאשימה התייחסה גם לנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את זמנו, לאכזריות ולהתעללות בפגיעה העבירה שנוצלה על ידו ומצוה באלה חומרה יתרה שיש לתת לה ביטוי הולם בענישה.

36. בבחינת מדיניות הענישה הנהוגה; המאשימה הפנטה לשורה של פסקי דין המלמדים אודות החומרה היתרה הקיימת בעבירות מין, בפרט אלה המבוצעות נגד קטינים בתחום המשפחה.

המואשימה ביקשה להתייחס למספר פרמטרים לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, והם: מספר המיעשים הרב, רף העונישה שהציב החוקnik בצד כל אחת מן העבירות הרבות שבוצעו על ידי הנאשם, קביעת עונש מינימום של לפחות רבע מהעונש הקבוע לצד כל עבירה, היות הקורבן קטינה, אורך התקופה בה בוצעו המעשים (משך כ- 6 שנים), העובדה שמדובר באב ובתו, תסקير נפגעת העבירה, הניצול הבוטה של מעמד הנאשם וקרבתו למחלוננת בתו הקטינה, תסקיר הנאשם וחווות הדעת שהוגשה מטעמו.

המואשימה הפנתה לשורה ארוכה של פסקי דין המתיחסים למעשים, בחלוקת דומים, מבחינת נסיבותיהם, למקורה עסקין ובחילוקם מקרים נוספים. ניתן להיווכח, כי בית המשפט הטילו עונשים אשר כללו עונשי מאסר בפועל בין 17 עד 28 שנות מאסר בפועל, זאת לצד פיצויים לנפגע העבירה.

.37. مكان, ביקשה המואשימה, בשים לב לחומרת המעשים, האכזריות שבביצועם ומשמעותם, על רקע זהות הקורבן, מדיניות העונישה הנוגגת ועונשי המינימום בהתאם להוראות החוק, בזיקה למתחם שאושר על ידי בית המשפט העליון בע"פ 8507/18, לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 17 - 28 שנות מאסר בפועל.

.38. בבחינת הנסיבות שאין קשרו בעבירות, הרי שבמקרה העומד בפתחנו, שיקולים אלה אינם פועלם ברובם לטובת הנאשם. באשר לפגיעה העונש בנאשם, לא מדובר בפגיעה יצאה דופן וחריגה, בעיקר בשל העובדה, כי הנאשם הוא שהביא להרס משפחתו. גם הודהתו של הנאשם לא חסכה מבתו המחלוננת את חקירתה בבית המשפט ואף לא משתים מבנותיו הנוספות. הודהת הנאשם באה לאחר שהן עלו על דוכן העדים.

אמנם, לנאים אין עבר פלילי. עם זאת, אין להתעלם מריבוי המעשים שבוצעו על ידו לאורך שנים.

גם התסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם משמש לו לרועץ ואין בו כדי להיטיב את מצבו. כפי שצינו, הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, אך מדובר בנטילת אחריות חיצונית. קשה לראות מהתסקיר הבעת אמפתיה כלפי המחלוננת. בនוסף, מהתסקיר עולה תמונה של הנאשם שבסרכיו האישיים ופועל לרוחתו עם רמת סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד, ללא כל המלצה טיפולית.

.39. המואשימה ביקשה להתייחס גם לחווות הדעת הפרטית אשר הוגשה מטעם הנאשם, אותה ערכה הפסיכולוגית סילבינה וקסלר. המואשימה העלתה מספר הסטייגיות כנגד אותה חוות דעת במוחך על רקע ציטוטים אותם מצאה בכתב העבודה של עורכת חוות הדעת, ואשר לשיטת המואשימה חשפים את מידת המסוכנות של הנאשם והמחובות שלו אך ורק לצרכי המינימום החולניים. مكان, המליצה לטיפול שבאה לידי ביטוי בחוות הדעת הפרטית הינה תמורה ונראה כי מקורה רק בעובדה שמדובר בחוות דעת מוחזנת, כך לגשת המואשימה.

לדברי המאשימה, אין בנסיבות הדעת הפרטית כדי לשנות מתomonת המצב שהוגשה בפני בית המשפט כפי שזו באה לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן, בכתב האישום המתוקן ובתקיר נגעת העבירה.

.40 המאשימה ביקשה להתייחס גם למצבו הרפואי של הנאשם ולמסמכים הרפואיים אשר הוגשו מטעמו. כאמור לעיל, הנאשם הגיע חווות דעת רפואי מטעמו. כן, הוגשו מסמכים רפואיים מטעם שירות בתי הסוהר המלמדים על אודות הטיפול הרפואי לו זכה הנאשם ועודנו זוכה לו בין כתלי הכלא.

ראשית כל, ביקשה המאשימה להציג, כפי שבית המשפט העליון חזר וקבע, כי בכלל, מצב בריאותי קשה איינו מKENה לעברין פטור מעונש מסר בפועל בגין מעשיו. ככל שעונש זה מוצדק, הנחת המוצא היא שגורמי הרפואה בשירות בתי הסוהר ערוכים לטפל באסירים כאלה וליתן להם מענה רפואי מתאים.

שנייה, אין עסקין בטענה מבוססת דיה לפיה אין בידי רופאי שירות בתי סוהר ליתן לנאשם טיפול רפואי מיטבי בכלל. זאת ועוד, לא הוצאה ראייה שיש בה כדי ללמד על כך שה מצב הרפואי של הנאשם הינו כזה המצדיק הקלה בעונשו. זאת בעיקר בשים לב לעובדה שמלחתו הייתה קיימת בעת שפצע, שוב ושוב ב{return}תו וכאמור אף שימושו אותו כדי להוכיח את התבזבזותה עמה.

ברור הדבר, כי שירות בתי הסוהר ערוך לטיפול בנאיםים הסובלים מקשי בריאותי. בנסיבות האופפות את העונה, את נגעת העבירה ואת המעשה כאן, אין לתת לפקטור זה כל משקל.

באשר לעדותו של ד"ר אורסאן שבאה על רקע חווות הדעת הרפואיה שהוגשה מטעמו, גרסה המאשימה, כי מדובר بعد מומחה ברפואת משפחה, כך שאינו מומחה בתחוםים, כגון; נירולוגיה, כירורגיה, שיניים, פסיכיאטריה ועוד. יודגש, כי לשיטתו של ד"ר אורסאן, הוא נתקבש להתייחס למצבו הרפואי של הנאשם, ובויתו הרופא המטפל בו לאורך זמן רב, הוא יכול לחווות את דעתו בדבר החמרה במצב הרפואי של הנאשם, כך שהוא (בניגוד למצב הרפואי בעבר) הנאשם נערם בהליך, זאת בשונה מתקופה קודמת שאז יכול היה ללקת באופן עצמאי. כן, בהיותו הרופא שטיפול בנאים משך תקופה ממושכת, הוא הבחן לצורך הקיים בהפניתו להמשך טיפול ומעקב אצל מומחים בתחוםים שונים (ראו עמ' 392 לפוטו).

.41 המאשימה התייחסה גם לצורך ביביר השיקול של הרתעת היחיד והרבבים, והעדפו על פני שיקולים אחרים. הדברים אמרוים במילוי שעווה שעסקיים בעבורות מין שהתרחשו בתחום התא המשפטי, על רקע הניתול המחפיר, הנגשנות והזמןנות של נגעת העבירה לנאים והטלות בו.

טיעוני הנאשם לעונש

42. תחילה, ביקשה ב"כ הנאשם להציג את העובדה, כי עובדות כתוב האישום תוקנו כאשר לדבריה, מדובר בתיקון משמעותו שהביא למחיקת סעיפים מרכזים מכתב האישום המקורי. כתוב האישום תוקן באופן שאינו כולל מקרים רבים של איונוס.

עוד ביקשה ההגנה להציג, כי היא עשתה כל שביכולתה על מנת ליתר את עדותה של הקטינה, אך ללא הצלחה. זאת ועוד; אמנם, הودאת הנאשם באה לאחר העדרן של שלוש מבנותיו. אולם, שמיית העדויות הביאה לתיקוןמשמעותי בכתב האישום אשר הביא לצמצום מעשי העבירה שבוצעו במתלוננת ואף למחיקה של מעשים שייחסו תחילת לנאשם בגין לשתי מטלוננות נוספות. יתרה מזו, הודאת הנאשם חסכה את הצורך בהעדתם של ילדים נוספים; כמו גם עדותה של רעייתו ושל קרובי משפחה נוספים.

43. נוסף על האמור לעיל, ביקשה ב"כ הנאשם לצין, כי מבי להטעם מהסביר שהוא כרוך בעדותה של המטלוננט, הרי שקיימת חשיבות רבה בכך במה למטלוננט שאפשרה לה לספר את אשר התרחש ולהוציא החוצה את אשר על ליבה ולזכות בהכרה שמגיעה לה כנפגעת עבירה. על אף הפגיעה המתמשכת, המטלוננט סירה, כי חייה עד לשלב החשיפה "היי טובים" כהגדرتה. היא זכתה לחס מועדף מצד הנאשם והצליחה ללמידה ולהגיע להישגים גבוהים. מעשיו של הנאשם לא לו בהפעלת כוח ואלימות. נהפוך הוא, הנאשם נהג להודות לבתו ולהביע בפניה את אהבתו הרבה אליה.

44. על פי הטענה, עובר למעצרו, כבר הנאשם מספר נקודות זכות כאשר הוא ורعيיתו השקיעו מאמצים רבים כדי לאפשר לילדים ללמידה, לרכוש ערכים ולהובילם למציאות ולתארים אקדמיים.

45. הנאשם מודיע לנזק שגרם לבתו ולמשפחהו ומוכן לשלם את המחיר על מעשיו. למעשה, הנאשם החל לשלם את המחיר הכבד מיד עם מעצרו במסגרת ההלכים בתיק זה.

46. ב"כ הנאשם הפנתה את חצי טיעוניה גם נגד תסקירות השירות המבחן אשר הוגש בעניינו של הנאשם בציינה שמדובר בתסקיר שהוגש מבי' שהתקיימה פגישה עם הנאשם ולא התרשםות בלתי אמצעית ממנו. מדובר בתסקיר שהוא בעצם חזרה על תסקיר המutzer שהוגש בשלב מוקדם יותר בעניינו של הנאשם. מכאן, ביקשה ב"כ הנאשם להגיש חוות דעת פרטית התרה אחר השאלה - האם הנאשם יכול להיות מהליך טיפול; שאלת עלייה ניתנה תשובה חיובית במסגרת חוות הדעת. ב"כ הנאשם ביקשה לדוחות את טענותיה של המאשימה שהועלו בגין חוות הדעת הפרטית וביקשה להעדייף את מסקנותיה של חוות הדעת על פני מסקנות תסקירות השירות המבחן.

47. לטענת ב"כ הנאשם, לו לא החמורה במצבו הרפואי של הנאשם במהלך מעצרו, היה מקום לאמץ את מסקנותיה של הגבי סלבינה כפי שימושתקפות בחוות דעתה ולהפנות את הנאשם לטיפול במסגרת המרכז הרפואי לאנשים דוגמת הנאשם, לגביים קיימת מסוכנות מינית גבוהה. ההידידיות הקשה במצבו הרפואי של הנאשם טרפה את הקלפים, כך שקיים הוא לא יכול להתקבל לאותה מסגרת בשל

הuder יכולת להתניע ולהיות מרכז בטיפול.

.48. לגרסת ב"כ הנאשם, מאז מעצרו של הנאשם הוזנחה בריאותו. מdadן חולה אך מטופל, הפרק לאדם חלש ושפוף, שסובל מהת משקל, משתעל ומתתקשה לנשומ ולהזיז את גופו ואף מתתקשה בהילכה. מחלת הפסיכיאטיס ממנה סובל, הכאבם העזים במפרקים והעצמות הבולטות בברכיו מגבלים את תנועותיו וכיום הוא נער בהליכון.

ב"כ הנאשם התייחסה ארוכות למצורו הרפואי של הנאשם ולהזנחה בעקב ובטיפול רפואי שבו מנת חלקו בין כותלי הכלא, כאשר רק לאחר התערבותה והגשת עתרות מתאימות, שליטנות שב"ס נאותו לדאג לטיפול בדינם. הנאשם נעצר ביום 22.11.2022 ורק ביום 20.01.2022 הובא לראשונה לבית-חולים העמך למחלקה עור, לצורך טיפול.

כפי הטענה, הנאשם זכה ליחס הולם ולטיפול רפואי רק לאחר שהוגשה עתירת אסיר וכעבור מספר חודשים מיום מעצרו. המאשימה בחקירותה הנגידית התעלמה מהחומרה במצבו הרפואי של הנאשם כפי שהוא השתקף מחוות דעתו של ד"ר אורסאן והתמקדה בהטחת דופי במקצועותו ובהగנותו של הרופא בכל חטאו התחזקה בכך, שבתוור מי שטייף בדינם מזה שנים, מצא לנכון להעלות את דבריו על הכתב.

.49. לטענת ב"כ הנאשם, הרו שלא ניתן להתעלם מנסיבות האישיות והרופאיות של הנאשם, כך שהשתתת מסר ממושך תוביל לקריסתו של הנאשם, בשל העובה, כי כוחותיו הדלים לא יעדמו לו וספק אם יזכה להשתחרר בעודו בחיים, מה שיחריף את המשבר במשפחה ושפיע לרעה גם על מצבה של המתлонנת ועל קשריה עם בני המשפחה.

.50. ההומרה במצבו הרפואי של הנאשם מצדיקה הקלה בעונש. לגרסת הגנה, הפסיכה אליה הפנתה המאשימה בטיעונה, אינה רלוונטית לנسبות האופפות את המקירה כאן, כאשר רובם מדברת על מקרים אינוס ממושכים ובדידות גבואה. ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה אשר לדידה מלמדת על רף עונישה נמוך מזה אליו חתרה המאשימה ושאינו כולל עונש מסר זו ספרתי.

.51. בשורה התחתונה, ב"כ הנאשם עטרה שלא למצות את הדיון עם הנאשם בהתחשב בנסיבות ובנסיבות האישיות, נסיבות המעשים המិוחסים לו, התיקון המשמעותי של כתוב האישום, גיל הנאשם ונסיבותו הרפואיות. עוד צינה, כי העונישה אינה נעשית באופן מתמטי, אלא שיש לגזר עונש אחד כולל ביחס לכל המעשים, חמורים ככל شيء.

דברי הנאשם עצמו

.52 הנאשם ביקש לומר את דברו בציינו, כי הוא מקבל עליו את העונש שmagiu לו. לצד זאת, הוא ביקש ליתן משקל לשיקומו ולשיוקם משפחתו. הנאשם הוסיף וצין שהוא יודע, כי עשה מעשה חמור וכי הוא לא יודע אם בתו תסלח לו או פעם (את דבריו הוא אמר תוך שהוא בוכה). עוד ציין, כי הוא בטוח שלו יזכיר לו קצת מהחסד שעשה איתם כל הזמן, אך שיגיד אותם וחינך אותם גם כשהיה במצב קשה.

דין והכרעה

.53 על פי סעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרי המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, שימושו קיומו שליחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

.54 בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט נדרש לעורר בחינה תלת שלבית. בשלב הראשון, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד, או במספר אירועים. בשלב השני, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם וזה יקבע על פי אמות המידה שנקבעו בסעיף 40ג' לחוק העונשין, שהן הערכ החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות ביצועה העבירה, כפי המפורט בסעיף 40ט' לחוק העונשין. בשלב השלישי, יקבע העונש הראי לנאים בתוככי המתחם, או תוך סטייה ממנה אם החוק מאפשר זאת. בעשותו כך, על בית המשפט להתחשב בנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40יא' לחוק העונשין. ראו לדוגמה - ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (5.8.13).

יש לציין, כי רישימת השיקולים שעל בית המשפט לקחthem בחשבון אינה רשומה סגורה והדבר אינו גורע מסמכותו של בית המשפט לשקלן נסיבות נוספות הקשורות ביצוע העבירה לשם קביעת המתחם או נסיבות נוספות שאינן הקשורות ביצוע העבירה, לשם קביעת העונש המתאים (סעיף 40יב' לחוק העונשין).

עבירה אחת או ריבוי עבירות

.55 כפי העולה מעובדות כתוב האישום המתוקן, הנאשם הורשע ב"ריבוי עבירות". בהקשר זה, מבחין סעיף 40ג' לחוק העונשין בין ריבוי עבירות המהוות אירוע אחד או כמה אירועים כשהאמור משליך, בין השאר, על השאלה האם יש לקבוע מתחם עונש אחד או מספר מתחמים. המבחן שהתפתח בפסקה לצורכי קביעה זו, הינו מבחן "הקשר הדוק". כך לדוגמה צוין בחוות דעתה של כב' השופטת ד. ברק ארץ בע"פ 4910/13 ג'ابر נ' מדינת ישראל (29.10.14) (שם פסקה 5):

"לשיטתי, נקודת המוצא לפרשנותו של המונח "איורע" צריכה להציג מהבנת הთכנית העומדת ביסוד דרישתו של תיקון 113 כי בית המשפט יקדם לມירת הדין את תחימת גבולותיו של ה"איורע". ביסוד הדברים עומדת ההכרה בערך הנודע לכך שבית המשפט יקבע מתוך ענישה אחד לפעולות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק, תוך התייחסות לכך שהתבצעו בדרך זו. בעיקרו של דבר, התשובה לשאלת מהם גדרי ה"איורע" תיגרן מניסיון החיים, כך שUberיות שיש ביניהן קשר הדוק יחויבו לאירוע אחד. המובן שיינטן למונח "קשר הדוק" יפתח מקרה למקורה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשיח כבר בעת. עם זאת, ניתן לומר כי ברגיל קשר כזה בין Uberיות יימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות زمنית או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עברינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה (אך מבלתי שפרמטרים אלה ימצאו את מבחני העוזר האפשריים לבחינת עצמתו של הקשר בין העבירות)."

.56. יצא כי, מקום בו עסקין במספר Uberיות אשר ביןיהן קשר ענייני הדוק שניתן להשקיף עליהם כמסכת עברינית אחת, הן יחויבו לאירוע אחד.

.57. עיין בעבודות כתוב האישום המתוקן מעלה, כי המעשים שביצעו הנאשם והUberיות בהן הורשו מגלים בחומר ריבוי מעשים בהם פגע הנאשם מונית בابتו הקטינה, במשך תקופה ארוכה למשך שנים, החל מאמצע שנת לימודיה בכיתה ז' ועד לסוף לימודי התיכונים בכיתה י"ב בתאריך _____, חדש לפני שמלאו לה 18 שנים. את המעשים ביצע הנאשם במועדים שונים שונים שכולם אינם ידועים במדויק. מעשים אלה כללו מעשי אינס קטינה בת משפחה בטרם ולאחר מכן לה שש עשרה שנים, במספר רב של מקרים וכן, מעשים מגונים במספרים רבים.

כפי העולה מעבודות כתוב האישום המתוקן, המעשים בוצעו תחת אותה מטריה, בהתאם לאותו תכנון ובאותה שיטה ובין אותם צדדים כך, שבchalut ניתן לראות את אותו קשר הדוק וعنيיני בין העבירות וניתן להשקיף עליהם כמסכת עברינית אחת אשר התפרשה על פני תקופה ארוכה.

מכאן, יקבע מתוך עונש הולם אחד כולל לכל המעשים אשר בוצעו כאמור, גם התקופה וגם מספר המקרים ילקחו בחשבון בהקשר זה.

קביעת מתחם העונש ההולם

.58. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לטור אחר הערכיהם החברתיים המוגנים שנפגעו מהUberיות שביצעו הנאשם ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות ביצוע העבירות.

.59 לא ניתן להישאר אדישים נוכח חומרת המעשה שבוצעו על ידי הנאשם. עבירות של גלווי עריות הין בבחינת רצח הנפש ופגיעה קשה בצלם אנוש. הערכיהם החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות שביצעו הנאשם בbiteו הקטינה עניינם, שמירה על כבודו, שלומו, חירותו, שלמות גופו, נפשו וצנעת הפרט של אדם. עבירות מסווג זה, פוגעות באוטונומיה של הפרט ובמערכות הבסיסיים של שמירה על התא המשפחי ושל חובת הורה לילדיו, ובזכותו של כל אדם, במיוחד קטין, להיות מוגן בביתו מבצרו.

.60 אין ספק, כי עניין לנו בפגיעה חמורה ביותר, משמעותית וממשית בערכים המוגנים. זאת בשים לב מעשים שבוצעו, תדרותם, טיבם, מהותם, התמשכותם לאורך תקופה ואופיים שחוובק גם מעשים הכלולים מעשי אינוס וכן מעשים מגונים במקרים רבים; כאשר מעשים אלו בוצעו על ידי אב כתבו הקטינה.

.61 בתי המשפט עמדו לא אחת על חומרתן של עבירות המין, במיוחד כשהן מבוצעות בתחום המשפחה. בהקשר זה ראו דברים שנאמרו בע"פ 9036 פלוני נ' מדינת ישראל (27.01.20):

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה היתריה הטעונה ביצוע עבירות בגין בקטינים בתחום המשפחה - תוך ניצול לרעה של הקירבה הפיזית והנפשית, של האמון השורר באופן טבעי במסגרת התא המשפחי, ושל פערו הכוחות האינגרנטיים בין הבוגר לקטין, וכל זאת לשם סיפוק יצירוי של הפוגע (ראו: ע"פ 14/14 7661 פלוני נ' מדינת ישראל, [הורסם בבעב] פיסקה 8 (4.01.2016) (להלן: ע"פ 18/18 7661); ע"פ 15/15 1170 פלוני נ' מדינת ישראל, [הורסם בבעב] פיסקה 20 (11.01.2016) (להלן: ע"פ 15/15). בכך יש להוסיף גם את הנזקים שנגרמים מעבירות אלה (בהתאם לסעיף 40(4) לחוק העונשין), אשר נוטים להיות חמורים ביותר, שכן מעשים אלה מצלקים את נפשם של הקטינים הנפגעים - מה שמשפיע על תפקודם לכל אורך חייהם נוכח השלב ההתפתחותי בו מצויים הקטינים (ראו: ע"פ 13/13 6315 יאסר נ' מדינת ישראל, [הורסם בבעב] פיסקה 9 (29.02.2016); עניין וימר, פיסקה 9; ע"פ 15/15 7433 פלוני נ' מדינת ישראל, [הורסם בבעב] פיסקה 10 (17.05.2016)). על כן, גם העיטה הנהוגת בבית משפט זה, במקרים של עבירות בגין בקטינים בתחום המשפחה, היא קשה ומרתיעה, באופן ההולם את חומרת המעשים ואת טיב הפגיעה בקרבנותו. עיטה זו באה לשקף את סלידתה של החברה מעשיים אלה ואת האינטרס הציבורי הרב במיגור התופעה. כמו כן היא באה להבהיר מסר ברור כי הנוטלים לעצם חירותם לפוגע בקטינים - צפויים לעונשים כבדים ומשמעותיים...".

ראו גם - ע"פ 13/1605 פלוני נ' מדינת ישראל, (27.8.14), שם נקבע, בין היתר, כך:

"בית-משפט זה דן לא אחת בפרשיות רבות וקשות של ביצוע עבירות- בגין בקטינים, בתחום המשפחה שבהן ניכר ניצול של הקירבה הפיזית, המשפחתית והנפשית בין מבצע

העבירה לבין קורבנוטיו. הפגעה שמסבota עבירות אלו לנפשם של הקטינים, לביטחונם ולשלמות גופם, היא חמורה, ויש להזקע אותה. עונשים בעבירות אלו צריכים להלום את חומרת המעשים ופגיעהם".

במסגרת ע"פ 15/1170 פלוני נ' מדינת ישראל (11.01.16), נפסק בסעיף 20 שם:

"העבירות בהן הורשע המערער הן עבירות חמורות ביותר ומהירות תגובה עונשת מחייבת. בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה היתריה הגלומה בעבירות מין בקטינים, המבוצעות בידי בן משפחה - מדובר בעבירות המבוצעות תוך יכול לרעה של הקרבה הפיזית והנפשית ושל האמון השורר באופן טבעי במסגרת התא המשפטי (ראו לאחרונה: ע"פ 14/7661 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 8 (4.1.2016)). בפסקה נקבע כי בגיןת דינו של אדם המורשע בעבירות מין בקטינים בכלל, ובUBEIROT מין בקטינים בני משפחה בפרט, יש לבחיר את שיקולו הגמול וההרתעה על פני נסיבותו האישיות של הנאשם, על מנת לבטא את סlidat החבורה מהמעשים ולהזקע את מבצעיהם".

62. באשר לנסיבות הקשורות ביצוע העבירות, הרי שהומרה יתרה טמונה בעובדה, כי הנאשם ביצע את המעשים בבטנו, בהיותה קטינה. המעשים החלו טרם מלאו לה 16 שנים ואלה נמשכו תקופה ארוכה של למעלה מש שנים עד הגיעו לגיל 18. חלקו של הנאשם ביצוע העבירות היוו מלא, ולא הייתה השפעה של מאן דהוא עליו ביצוע העבירות.

63. מדובר בנายם בגור ובור דעת המבין היטב את משמעות מעשיו והשלכותיהם. כאמור, הנאשם יכול היה בכל עת להימנע מביצוע מעשיו ובכך לשים קץ לסלב אותו גרם לקטינה. הדברים אמורים במילוי שעה שענין לנו במעשים שבוצעו בהזדמנויות רבות ובמועדים שונים כך שהחלה יכול היה לעצור לרגע ולהקדיש לכך מחשבה.

64. לעניין התכון שקדם לביצוע העבירות; מעובדות כתוב האישום המתוקן ניתן ללמוד על התכון והתচכם אשר קדם לביצוע העבירות, על הניצול הציני של מחלתו של הנאשם שלוויתה לצורך במריחת משה ובחירתו בקרובן קל שלא יוכל להתנגד למשיו. בכך הצליח הנאשם להתבודד עם הקרובן במקום סגור ויצר לעצמו אוירה נוחה ומתאיימה לביצוע זמנו מבלי לעורר חשדם של אחרים.

65. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה והנזק שנגרם מביצוע העבירה; אין להסביר במלים כדי להבין ולהעיר את עצמתו של הנזק שנגרם מביצוען של עבירות מין בניסיבות ביצוען כאן אשר מדובר בקטינה הנפגעת על ידי אביה. כן, הנזק הצפוי תולדה לעבירות אלו הינו נזק הטבוע בהן מעצם טיבן

וקיומו בבחינת הנחה שאינה מצריכה הוכחה וכפי שצuin בע"פ 6315/13 **יאסר נ' מדינת ישראל** (29.02.16) הר' - **"אף הנזקים הנגרמים מעבירות אלה נוטים להיות חמורים יותר, שכן הן פוגעות בנפשו של הקטין בשלב בו טרם התגבשה אישיותו באופן סופי, ומותרות בו צללות עמוקות"** (שם, פסקה 9).

בקשר זה יפים גם הדברים שנאמרו בע"פ 10/2092 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.7.12):

"אמנם עבירות מין מסבות נזק, פיזי ונפשי, לכל הנפגעים והנפגעות, אך אין ספק שפגיעה מינית בגין צער יש בה כדי להשפיע בצורה קשה ומקיפה יותר על אישיותו של הנפגע ועל עולמה הפנימי של הנפגעת. אל לנו לשוכח כי בשלב זה בחיו של הפרט יש למრבית החוויות שהוא נחשף להן פוטנציאלי לגבר ולעצב עוד נדבך ועוד פן באישיותו המתפתחת, והדברים הם בבחינת מקל וחומר כאשר החשיפה היא לחוויות טראומטיות ואלימות, כדוגמת תקיפה מינית."

הנזק הצפוי מעבירות אלו אינם מתמצה רק בנזק לדורבן בלבד, כי אם, מדובר בנזק למשפחה בכללותה. עבירות מסווג זה פוגעת במרקם המשפחתי כולו ומציבות דילמות שקשה להתחמודד איתן. במקרה עסקין, כפי שאף תואר בתסaurus נגעת העבירה, חשיפת הפגיעה הביאה לשינוי דרמטי באורח חי' המשפחה. כפי שתיארה המתלוננת, לא כל בני משפחתה עמדו לצידה ותמכו בה עם חשיפת הפרשה, הם הפקירו אותה ו"בגדו" בה, כך לדבריה.

באשר לנזק שנגרם בפועל; בעניינה של המתלוננת הוגש תסaurus נגעת עבירה ממנו ניתן להתרשם אודות הנזק האדיר אשר נגרם לה. התסaurus מדבר بعد עצמו וממנו עולה תמונה של נזקים קשים ועמוקים בכל תחומי החיים אשר יתכן וchlkm בלתי הפיכים וילו אותה לאורך חייה.

כפי העולה מהتسביר, מדובר בצעירה שנוצלה מינית על ידי אביה בגילאי ההתבגרות, ולמעשה תהליך התפתחותה הוכתר וועות בחוויות מיניות לא מותאמות. כן, היא חיה תחת מטריה שכלה ניצול, השפלה, ביזוי, נישול מאישיותה, הפקרות וbigida, לצד העדר שליטה וחוסר אונים.

כפי שצuin עוד בתסaurus נגעת העבירה, בשל אפיוני הפגיעה, גילה הצעיר של הקטינה בעת שנפגעה על ידי הנאשם לאורך תקופה ממושכת, היא סובלת מתסנים של תסומנות פוטט טראומטית מורכבת וקשיים אשר משפיעים על מצבה הרגשי והאישי ומשליכים באופן חמור וקשה על תפוקדה ומונעים ממנה להתמקד במשימות התפתחותיות שתואמות את גילה.

שירות המבחן התרשם ממזכה גדולה ומתמונת נזק קשה ומורכבת. ניכר כי ההתחמודות של המתלוננת עם הפגיעה תופסת מקום מרכזי בחייה, קודם כסוד מייסר, עליו שמרה, וכעת סביב

התמודדות עם חשיפת הפגיעה וההיליך המשפטי.

בנוסף לנזקים אלה, המתלוננת חוותה תחושת אשמה בגין התפרקות המשפחה והפגיעה ביחסים הפנים משפחתיים. היא נאלצת להתמודד עם החשיפה של המעשים, עם קשיים נוספים ובמיוחד אלה שנוגעים לקשר שלה עם בני משפחתה שבחלקם אינם תומכים בה. גם יחסיה החברתיים נפגעו, הכל כפי אשר פורט בתסקיר נגעת העבירה.

66. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות;** לא ניתן למצוא כל הצדקה למעשי הנאשם ולפגיעה הקשה שהسب לבתו ולבני משפחתו. הנאשם מצוי בבתו הקטינה טرف קל וזמן לשיפוק צרכי. מדובר במספר רב של מקרים, אשר בוצעו על פני תקופה ארוכה ובמספר הזרמנויות, כך שלא ניתן לומר שעניין לנו במעידה חד פעמית.

67. **האכזריות, האלימות וההתעללות של הנאשם בנגע העבירה או ניצולו;** גם כאן הCPF נוטה לחובתו של הנאשם. אמונם מעשו של הנאשם לא לו באלימות פיזית מצדיו. אולם, מעשים אלה מעצם טיבם הינם מעשים אכזריים הסודקים את שלוותו, גופו ונפשו של הנפגע ומותירות בו צלקות שאין ניתנות לאיחוי. יתרה מכך, הנאשם לא נדרש לבצע את העבירות תוך הפעלת אלימות, בשל כך שניצל לרעה את האמון וההתלוות של בתו הקטינה בו.

68. **הניצול לרעה של כוחו או מעמדו של הנאשם או של יחסיו עם נגעת העבירה;** במקרה עסקני, המעשים בוצעו על ידי הנאשם תוך ניצול מעמדו כאב, תוך ניצול האמון וההתלוות של המתלוננת בו, תוך ניצול מחלטתו ומצבו הרפואי לציראת אוירה נוחה לביצוע זמנו, ואף תוך ניצול כוחו ופער הגילאים ביןו לבין המתלוננת.

לא ניתן לפסוח על טענות ההגנה לפיהם - הנאשם נהג להודיע לבתו המתלוננת וכי במהלך עדותה של המתלוננת בפניינו, היא עצמה תיירה את חייה במהלך תקופה רלבנטית כ"תותים". בהקשר זה אין לנו אלא להפנות לאמור בתסקיר נגעת העבירה המפרט בהרחבה את גדרות הנזק העצום שנגרם למתלוננת. תיאורי המתלוננת עת צינה כי חייה היו כ "תותים", רק ממחישים את עצמת הפגיעה שהותירה את המתלוננת אבודה ומונתקת ממנה שקרורה סביבה.

69. עוד יש לציין לחומרה את העובדה, כי במהלך האירועים מושא כתב האישום המתוקן, הנאשם הורה למתלוננת שלא לספר לאף אחד על אשר עשה לה. בכך, הוא אילץ אותה לשמר בסוד את האירועים ולא לחשוף את מעליו, דבר שאפשר את המשך הפגיעה במתלוננת ואת המשך יסורייה תחת קורת גג של חיים כפולים, בעל כורחה.

70. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, הרי שבפסקיקה נקבע זה מכבר, כי על הענישה בעבירות בגין כלIFI קטינים לשקף את הסלידה מן המעשהם, את הוקעתם, ולשלוח מסר מרתייע לעבריין שעוניינו נידון ולציבור העבריינים בכוח. לעניין זה יפים הדברים שנאמרו בע"פ 07/6690 פלוני נ' מדינת ישראל (10.3.08):

"על החומרה שיש בעבירות-מין, לא כל שכן כאשר הן מבוצעות בקרבן קטין או קטינה, דומה כי אין צורך להזכיר מיללים. חילול כבוד האדם של הקרבן, ניצול התמיימות, האמון, חוסר האונים ואי יכולת להתנגד באופן משמעותי למאפיינים פעומים רבות קרבנות עבריה קטינים, ניצול החשש והפחד אצל רבים מהם מחשיפת המעשים, הצלקות הנפשיות העמוקות הנחרחות בנפשם, הפגיעה בתפקודם השוטף בסוגיות החיים השונות, הזרויות, החברתיות, האישיות ואחרות - כל אלה הם אר מkeit הטעמים לחומרתן יתרה של עבירות המין המבוצעות בקטינים. הגנה על שלומם של קטינים, על שלמות גופם ונפשם הינה אינטראס חברתי מוגן על ידי דיני העונשין. על העונש הנגזר במרקם שעוניינם לשקף את ההגנה על כבודם, גופם ונפשם של קטינים וקטינות ולהרחיק מן הציבור את אלו מהם נשקף להם סיכון. על העונש לשקף את הסלידה מן המעשהם, את הוקעתם, ולשלוח מסר מרתייע לעבריין שעוניינו נידון ולציבור העבריינים בכוח".

(שם, פסקה 6).

ראו גם דברים שמצוינו בע"פ 09/2015 פלוני נ' מדינת ישראל (18.11.12), שם בפסקה 42, צוין כי:

"מן ראוי להשית על מבצעי עבירות בגין משפחה עונשי מאסר משמעותיים, הן לשם הרתעתם האישית והן להרתעת הרבים, ובעיקר על מנת לשקף את מידת הפגיעה החמורה בקרובנות ובזכות היסוד של כבוד האדם, וכן במטרה להבע את הסלידה ושאט הנפש של החברה מביצוע עבירות אלו. הדבר נכון ביתר שאת, כאשר מדובר בקורבנות קטינים".

71. במסגרת ע"פ 06/701 פלוני נ' מדינת ישראל (04.07.07) נדחה ערעור han על הכרעת הדיון והן על גזר הדיון. באותו מקרה, המערער הורשע בביצוע עבירות בגין בנתו, עת הייתה קטינה ובמשך מספר שנים. בעקבות כך נידון הוא ל- **24 שנות מאסר**, 3 שנים מאסר על תנאי, פיצוי וקנס.

בע"פ 13/5834 פלוני נ' מדינת ישראל (20.11.14); בית המשפט העליון החמיר בעונשו של המערער שהורשע בביצוע עבירות בגין רבות באשתו ובבתו הקטינה לאורך תקופה. בית המשפט הדגיש, כי בשים לב

להחמרה הנדרשת בענישה בגין עבירות מין, לא כל שכן עבירות מין שנעברו במשפחה ולאורך שנים, העונש הכלול שנגזר על המערער (12 שנות מאסר בפועל) אינו משקף את רמת הענישה הראויה ואת כלל המיעדים שביבצע. **יש להחמיר בעונש ולהעמידו על 15 שנות מאסר בפועל.** כמו כן נפסקו פיצויים לקורבנות העבירה.

בע"פ 8507/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (09.09.20); נגזר על אב שביצע עבירות מין רבות בבתו לאורך תקופה, **24 שנות מאסר ופיצוי לקורבן בסך 100,000 ₪.**

בע"פ 1183/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (21.02.17); הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות מין רבות בבתה של בת זוגו. הנאשם ייחסו שני אישומים כאשר הראשן מבנייהם דומה למקרה עסקין וענינו ביצוע שורה של עבירות אינוס, מעשים מגונים ומעשי סדום אשר התפרסו לאורך תקופה ארוכה. בגין אישום זה, מצא בית המשפט להטייל עונש ב**18 שנות מאסר בפועל** לצד עונשים נוספים. הנאשם שם ייחס איושם נוספת בגין ל- 24 שנות מאסר חלקם בחופף כך שבסופה של יום הנאשם נידון ל- 28 שנות מאסר לצד עונשים נוספים אשר כללו גם פיצוי לקורבן בסך 180,000 ₪.

בע"פ 2433/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.12.18); בית המשפט העליון אישר ענישה של **17 שנות מאסר** בגין ביצוע עבירות מין בקטינה בת משפחה. המעשים בוצעו לאורך תקופה של 3 שנים אשר הקורבן הייתה בגיל 15 - 18.

בע"פ 3958/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (10.09.14); בית המשפט המחוזי הרשיע את המערער בביצוע עבירות מין בבתו, לרבות אינוס, עת הייתה קטינה ונגזר עליו עונש של **12 שנות מאסר בפועל**, שנתיים מאסר על תנאי ופיצוי כספי למטלוננת. ערעור אשר הוגש לבית המשפט העליון הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין נדחה. במסגרת אותו מקרה, ייחסו למערער מעשי אינוס ומעשים מגונים בבתו הקטינה עת הייתה בת 10 - 11 שנים בתדירות של מספר פעמים בשבוע.

שם, מדובר במעשים אשר בוצעו לאורך תקופה של כשנה. זאת להבדיל מהמקרה העומדיסוד גזר דין זה במהלךו בוצעו עבירות לאורך תקופה ממושכת הרבה יותר.

במסגרת ע"פ 781/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (21.01.13); בית המשפט העליון דחה ערעור על הכרעת הדין וגזר הדין שניתן כנגד אב לאחר שהורשע בביצוע עבירות מין בבתו בהיותה קטינה כבת 15 ובמשך למעלה משנתיים.

המערער הורשע לאחר שמייעת ראיות בביצוע שורה של עבירות מין, לרבות אינוס (בדרך של החדרת אכבעות לאיבר מינית של המטלוננת) בבתו בהיותה קטינה, במשך למעלה משנתיים, עת הייתה כבת 15. בגזר דין הוטל על המערער עונש ב**17.5 שנות מאסר בפועל** ופיצוי המטלוננת בסך של 200,000 ₪.

.72 עיינתי גם באוסף ההחלטה אליו הפנו שני הצדדים. חלק מההחלטה אליה הפניה המאשימה אזכור לעיל. עיון בחלקה الآخر, מצביע על קשת עונשים החובקת בתוכה עונשי מאסר בפועל לתקופות שבין עד 28 שנים.

.73 מעוין בפסקה אליה הפניה ב"כ הנאשם, ניכר כי מדובר במקרים פחות חמורים מהמקרה עסקינן. כך לדוגמה, במסגרת ע"פ 6486/12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (01.12.13), יוחסו למשיב עבירות של - מעשים מגונים במשפחה ומעשי סדום. באותו מקרה, המשיב תיפקד בתור אביה החורג של המתלוונת. בין השנים 2002-2008, כשהמתלוונת הייתה בת 6 עד 12, ביצע בה המשיב עבירות רבות. בהזדמנויות רבות, הורה המשיב למתלוונת לשפשף את איבר מינו עד שהיא מגע לסיפוקו. כמו כן, מספר רב של פעמים נגע המשיב בגופה של המתלוונת, בחזה ובאיבר מינה. בהזדמנויות רבות, המשיב התפשט והורה למתלוונת לשפשף את איבר מינו עד שהיא מגע לסיפוקו. עוד, נהג המשיב להסתובב בעירם בבית וללטף את איבר מינו בפני המתלוונת. לモтор לצין, כי העבירות המיוחסות לנאים כאן, הן חמורות יותר מאשר מלאו שיויחסו למשיב שם. לא זו אף זאת, מתוך עונש בן 48 חודשים מאסר, כפי שהושתת על ידי בית המשפט המחויז, בית המשפט העליון החמיר בעונשו של המשיב והעמידו על 78 חודשים מאסר בפועל, מבל' למצות את הדיון, תוך ציון העובדה, כי במקרים דומים הושתו עונשים חמורים יותר של 8 ו- 9 שנות מאסר.

כך גם, בתפ"ח (באר שבע) 13-10-49708 **מדינת ישראל נ' פלוני**; לנאים יוחסו עבירות של מעשים מגונים בקטינה בת משפחה - (חmissה אישומים). הנאשם נידון, בין היתר, ל- 7 שנות מאסר בפועל ופיצוי למתלוונת בסך 100,000 ל"נ. לモטור לצין, כי נסיבות ביצוע העבירות שם, אורך התקופה במהלך בוצעו, ואופי העבירות אינם דומים לניטבות האופפות את מעשי העבירה מושא הליך זה.

במסגרת ע"פ 6252/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (02.08.21); יוחסו לנאים באישום הראשון מספר עבירות בגין המשפחה (איינוס) ובאיםו השני, מעשים מגונים כך, שבמספר הזדמנויות נהג המערער לבצע במתלוונת מעשי איינוס ומעשים מגונים. בית המשפט המחויז קבע מתחם עונש הולם הנע בין 9 ל- 13 שנות מאסר ועונשו של המערער הועמד על 9 שנות מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בחינת עובדות כתוב האישום מלמדת, כי היקף המעשים ואורך התקופה במהלך בוצעו העבירות שם, אינם דומים לניטבי המקרה כאן.

.74 בשים לב למהות העבירות בהן עסקין, שומה علينا לתת את הדעת להוראת סעיף 355(א) לחוק העונשין, הקובל עונש מצער. בהתאם להוראות הסעיף, לא יפחח עונשו של הנאשם מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החלטת בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשםו, להקל בעונשו.

.75 העונש המרבי הקבוע בחוק העונשין לצד עבירות האונס בנסיבות חמימות (במשפחה) עומד על 20 שנות מאסר בפועל והעונש המרבי הקבוע בחוק העונשין בגין העבירה של מעשים מגנים בנסיבות חמימות (במשפחה) בה הורשע הנאשם עומד על 15 שנות מאסר בפועל.

.76 בהינתן כל האמור, תוך בוחנת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות שביצעו הנאשם ומידת הפגיעה בהם, בוחנת הנסיבות הקשורות ביצוע העבירות ומידת העונשה הנהוגה ובזיקה לעונש המזערי, דומה, כי מתחם העונש ההולם במקרה דין נעה בין 16 שנות מאסר בפועל ל - 24 שנות מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלוויים.

קביעת העונש הראו לנאים

.77 מכוח הוראות סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, על בית המשפט לTOR אחר נסיבות שאינן קשורות ביצוע העבירות בהתאם לנימוקים המנויים בסעיף 40יא לחוק העונשין. בין יתר השיקולים העומדים על הפרק, יש לבחון את - הפגיעה של העונש בנאים, לרבות גילו, מידת הפגיעה במשפטתו, הנזקים שנגרמו לו מביצוע העבירות וההרשותה, נתילת אחריות וחזרה למוטב, עבר פלילי וכן שיתוף פעולה עם גורמי האכיפה.

.78 בבחינת הפגיעה של העונש בנאים, לרבות גילו; אין לומר כי מדובר בפגיעה יצאה דופן או חריגה. מדובר באדם מבוגר כך שהפגיעה הצפוייה לו אינה חריגה בשום לב לנסיבות ביצוע העבירות וחומרתן. אולם, העונש הצפוי יפגע בנאים ובמשפחה. במקרה זה יודגש, כי עניין לנו בפגיעה חמורה מזה שהנאשם עצמו עלול לבלטו ולמשפחותו.

הנזק שנגרם לנאים מביצוע העבירה וההרשותה, אינם בבחינת נזק חמור ובלתי צפוי. על הנאשם לשאת בתוצאות מעשייו ולשלם על כך מחיר כבד. מעשיו של הנאשם מעידים על אחריותו ודרך פעולה חסרת מצפון וחסרת לב, כך שלבטה עליו לשאת בתוצאות מעשיו הנלווזים. כל נזק שייגרם לנאים מביצוע העבירה אינם נזק בלתי צפוי או בלתי מידתי.

מתוך שירות המבחן אשר הוגש בעניינו של הנאשם, ניכר כי הודהתו וחרטתו הינט מהפה לחוץ ונודענו כדי לזכותו להקלת העונש. גם בעניין של לקיחת האחריות, דומה כי הנאשם אינו מחובר לחומרת מעשייו וספק אם הוא לוקח אחריות עליהם. כמו כן, מצטיירת תמונה לפיה - הנאשם ממוקד יותר בעצמו ודואג לצרכיו, זאת תחת הביע אמפתיה כנה כלפי נגעת העבירה, או צער וחרטה כנים על מעשייו.

אמנם הנאשם הודה ביצוע מעשי העבירה מושא כתוב האישום המתוקן. אולם, הודהתו זו באה לאחר שהמתלוננת ושתיים מאחיזותיה נאלצו לעלות על דוכן העדים ולעבור את כל הקשיים ואבני הנgef, הכרוכים במעמד רגש וקשה זה, הן מבחינה נפשית והן מבחינה רגשית. ערים אלו לעובדה, כי לאחר

שהליך שמייעת הראיות החל, עובדות כתוב האישום תוקנו ולא נותרו על נוסחן המקורי, כך שלא מדובר בניהול הליך סרק. גם עובדה זו, עומדת נגדינו בבואהנו לגמור את דינו של הנאשם.

עם זאת, אין בידינו להבט על עדותה של המתלוונת דרך המשקפיים של ההגנה לפיה, בעמده על דוכן העדים זכתה המתלוונת להכרה כנפגעת עבריה ולהזדמנות להוציא את אשר על לבה. בהקשר זה נDIGISH, כי אין ספק שעדות המתלוונת ודבריה בפנינו לימדו על הסבל הרב שנגרם לה ועל הקשיים העצומים שהוא כרוכים במסירת עדותה בפנינו.

באשר לשיקול של העדר עבר פלילי, אמנים הנאשם נעדר הרשותות קודמות, עם זאת, אין להתעלם מהעובדת שמדובר במעשים אשר בוצעו לאורך תקופה ממושכת בעבר.

79. בעניינו של הנאשם הוגש תסקير שירות המבחן. תוכנו של התסקיר, עליו עמדנו לעיל בהרחבה, מלבדנו, כי - אמנים הנאשם נטל אחריות על מעשי. אולם, שירות המבחן התרשם מנטילת אחריות חיצונית בלבד. הנאשם עשה שימוש במנגנון הגנה והוא נעדר אמפתיה ביחסו לנפגעת העבירה. שירות המבחן התרשם מאדם בעל קושי בויסות דחפי המינים, עיוותי חשיבה בתחום זה והעדר מודעות למרכיבים הרגשיים שהוא ברקע למשוער. שירות המבחן אף העיר כי קיימת רמת סיכון להישנות מקרים דומים בעtid.

לאור חומרת העבירות, אל מול התייחסות הנאשם אליהן וקשה להכיר בחלקים הפוגעניים באישיותו ולגלות אמפתיה לנפגעת העבירות, לא הצליח שירות המבחן לגבש המלצה טיפולית בעניינו.

ב"כ הנאשם ניסתה להטיל דופי במסקנות התסקיר בציינה, כי ערכיתו נעשתה באופן רשלני וכי הוא הסתר בעיקרו על תסקיר מעצר קודם קודם אשר הוגש בעניינו של הנאשם. עוד נטען, כי שירות המבחן לא פגש את הנאשם פנים מול פנים, דבר שהקשה על שיטוף פעולה מצדו, עם גורמי הטיפול.

אין בידינו לקבל טיעון זה. שירות המבחן הינו גוף מקצועני ומiomן ולבתו שיקף נכונה ובצורה אמתית את התרשומותו מה הנאשם

בהקשר זה, לא נעלמה מעיננו חוות הדעת הפרטית אותה צירפה ב"כ הנאשם לריאוותה לעונש. כפי אשר פירטנו לעיל, המדובר הוא בחוות דעת מטועמה של הפסיכולוגית סילビנה וקסלר (ענ/1). אותה פסיכולוגית פגשה את הנאשם פעמי אחת בין כותלי הכלא וגיבשה את חוות דעתה. המאשימה אף ביקשה להוסיף ולצראף את תיק העבודה אשר הוקן על ידי הפסיכולוגית עבור לכתיבת חוות הדעת מטועמה.

לאחר עיון בחוות הדעת ובמסקנותיה, ולאחר עיון בתיק העבודה, ניכר כי תמונה המצב כפי שהוא ציורה על ידי שירות המבחן תואמת לו זו אותה ציירה הפסיכולוגית כך שלא ברור כיצד הצלילה עורכת חוות הדעת לגבש המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם שעה שאותו חוות דעת רק מחזקת אלמנטים של סיכון הקיימים אצל הנאשם. ברי, כי אין בחוות דעת זו כדי לקעקע את מסקנות שירות המבחן.

80. מכאן לטענה הנוספת אשר הועלתה על ידי ב"כ הנאשם באשר למצבו הרפואי של הנאשם והחמרה שחלה במצב זה לאחר מעצרו.

כאמור לעיל, הוגשה בעניין זה חוות דעת רפואי של ד"ר עורסאן, רופא המשפחה של הנאשם אצלו הוא מטופל מזה תקופה ארוכה בשל מחלות מהן הוא סובל. חוות הדעת הוגשה לאחר שניתנה לרופא הזדמנות לבקר את הנאשם בין כותלי הכלא על מנת לעמוד על מצבו הרפואי. אותו רופא אף נחקר בפנינו באותו הקשר.

זאת ועוד, המאשימה פנתה לגורם שב"ס וביקשה מהם להגיש עדכון בדבר הטיפול הרפואי לו זכה הנאשם. מאותם מסמכי עדכון אשר הוגש לתק בית המשפט, ניתן לעמוד על הטיפול הרפואי לו זכה הנאשם עם מעצרו. הרקע הרפואי של הנאשם לא נעלם מעין גורמי שב"ס, היה ידוע להם ועם מעצרו הוא הוושם במעקב רפואי הכלול טיפול רפואי, בהמשך ניתן לעמוד על היקף הטיפול והמעקב לו זכה הנאשם, אשר בהחלט אין בהם כדי להעיד על העדר טיפול רפואי הולם, כפי שניתתה ב"כ הנאשם להראות.

81. לא זו אף זו, הפסיקה חזרה והדגישה, כי ככל, מצב בריאותי קשה אינו מKEN פטור מעונש מאסר בפועל מקום בו עונש זהה הינו נחוץ. זהקה היא שגורמי הרפואה בשירות בית הסוהר ערוכים לטפל באסירים במצבים רפואיים שונים, גם הקשים שביניהם. ראו אך לדוגמה דברים שצינו בرع"פ 1076/16 כהן נ' מדינת ישראל (11.02.16):

"שנית, המבקש טוען, בהסתמך על פסק הדין בעניין לפוליאנסקי, כי היה מקום לחזור לקולה ממתחם הענישה בשל מצבו הרפואי. אין בידי לקבל טענה זו. כפי שציינתי לאחרונה, ההכרעה בעניין לפוליאנסקי נעשתה על רקע נסיבותיו המיוחדות של אותו מקרה, בהן בית המשפט התרשם, בין היתר, כי עונש מאסר עשוי להביא לקיצור ממשי של תוחלת חייו בשל מחלתו ..... ככל, מצב בריאותי קשה אינו מKEN פטור לעבריין פטור מעונש מאסר בפועל בגין מעשין, ככל שעונש זה מצדך לגביו לאחר הרשותו .... הנחת המוצא היא שגורמי הרפואה בשירות בית הסוהר ערוכים לטפל באסירים במצבים רפואיים שונים, כולל מצבים רפואיים שאינם פשוטים, וחזקה היא שהאסיר קיבל את הטיפול הרפואי לו הוא זקוק בין כותלי בית הסוהר ..... במקרה שלפני, בית המשפט המחויזי התרשם כי מצבו הרפואי של המבקש הוא זהה אשר שירות בית הסוהר ערוך לטפל בו, ולאחר שיעיני במסמכים הרפואיים שצורפו לבקשתו, אני מצטרף למסקנותו. כן אני סבור כי יש במצב רפואי זה להצדיק הפחתה מהעונש שהוטל על המבקש גם בתוך מתחם העונש, בשם לב לנסיבות המקרה. לפיכך, דין בקשה רשות הערעור להידחות".

82. בעניינו, מצבו הרפואי של הנאשם, צריך להיליך בחשבון בಗדרת דין אך אילנו זהה המזקה אותו בהימנעויות מהטלת רכיב ענישה של מאסר בפועל. הפסיקה הגדרה את אותם מקרים קשים במיוחד המצדיקים הקלה בעונש על ידי הימנעויות ממאסר ואין מקרה זה נמנה על אותם מקרים, אף לא

מבחן חומרת המצב הרפואי. בר, כי עניינו, לא מדובר במצב רפואי שאין ניתן לטיפול במסגרת שירות בתי הסוהר וחזקה על הגורמים האמורים על המלאכה בשב"ס, כי ידעו לבצע את עבודתם>Nama, כפי שאף ניתן להתרשם מהדיוח בדבר הטיפול לו זכה הנאשם עד לשלב זה.

83. עת באים לבחון את השאלות השיקול של הרתעה אישית והרתעת הربים על העונש, למדים אלו, כי, גם שיקולים אלה פועלם לחובתו של הנאשם. באשר לשיקול בדבר הרתעה אישית, ניכר כי הנאשם טרם הפנים את חומרת מעשיו ואת עיומיו החשיבה הקיימים אצלו, כך שאינו מנוס מהידוד המסר התכלייתי על ידי עונשה מרתיעה.

בקשר של הרתעת הربים, בתי המשפט הדגישו לא אחת את הצורך בהחמרה בעונשים בשל שיקולי גמול והרתעה. הדברים אמרו במיוחד נוכחות העובדה כי המדבר בעבורות מין בקטינים.

בקשר זה, ראו גם - ע"פ 10/2018 פלוני נ' מדינת ישראל (11.11.21) במסגרתו ציינו הדברים הבאים:

"אין צורך להזכיר מיללים באשר לחומרת המעשים בהם הורשע המעורער, עבירות מין קשות שביצעו בבעיטה רכה בשנים. לא אחת עמד בית משפט זה על היכיון הרב בעבירות מין, בפרט עבירות מין בקטינים ועל אחת כמה וכמה עבירות מין בתוך המשפחה. הענישה בגין עבירות מעין אלו צריכה לבטא שיקולי גמול והרתעה ואת הסלידה הרבה של החברה מהמעשים והבריריים שביצעו עבירות אלה. עמד על כך בית משפט זה בע"פ 9969/01 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם ב公报], 2006.10.16):

"בבואם לגזר את עונשו של אדם אשר הורשע בביצוע עבירות מין במשפחה, מצויים בתי-המשפט להעביר מסר ברור וחד-משמעותי, שהיה בו כדי להרתיע עברינאים בפועל ובכוח מפני מעשים מסווג זה, ויבטא הרחקה לתקופה ממושכת של העבריין מקרובן העבירה ומקרובנותו הפוטנציאלית"".

84. בחינת מכלול הנסיבות אשר אין קשרות ביצוע העבירות, מוביל למסקנה, כי יהא זה נכון, צודק וראוי למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוי של מתחם העונש ההולם שנקבע. לעניין הפיזי למثالוננט, הרי שמדובר ביחס רכיב פיזי ממשמעות אשר ניתן מכלול נסיבות המקלה דין ובמיוחד עצמת הפגיעה במثالוננט. מאידך, אין להעתלם מהחשש אותה העלתה המثالוננט, כי אם היה זאת שתיאלץ בסופו של יום לשאת בעול תשלום הפיזי ובכך להעצים עוד יותר את סבלם של יתר בני המשפחה.

85. באשר לחיבור בקשר, בהינתן תקופת המאסר בפועל שתושת על הנאשם, חיבורו בתשלום פיזיים, על המשמעות הכלכליות הנובעות מכך, הייתה מלאץ לחברותי להימנע מחיבור הנאשם בתשלום קנס.

.86. סופו של יום, נוכח כל האמור לעיל, לו דעתך תישמע, הייתי ממליץ לחברותי להשיט על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 20 שנות מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו - 22.11.20.

ב. 18 חודשים מאסר על תנאי והתנאי הוא שה הנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירה בגין מסוג פשוט.

ג. 10 חודשים מאסר על תנאי והתנאי הוא שה הנאשם לא יעבור תוך תקופה של 3 שנים כל עבירה בגין מסוג עוון.

ד. תשלום פיצויים למחלוננת נפגעת העבירה בסכום של 100,000 ₪. סכום זה ישולם ב- 40 שיעורים חודשיים, שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם לא יאוחר מיום 22/1/20 וב- 1 לחודש אחורי באופן רציף ועקב. אי עמידה באחד התשלומים במועד, תביא לתשלום יתרת הפיצויים בשיעור אחד.

סaab דבור, שופט

: הנשיאה אסתר הלמן - אב"ד

מסכימה.

**אסתר הלמן, שופטת
נשיאה**

: השופטת יפעת שטרית :

עמוד 26

© verdicts.co.il - פסק דין

מסכימה.

**יפעת שיטרית,
שופטת**

סוף דבר, הוחלטפה אחד לגזר על הנאשם את העונשים המפורטים בגזר דין של כב' השופט ס. דבר.

הצדדים יודיעו בתוך 10 ימים אם יש אפשרות להורות על פרסום גזר הדין ללא כל פרט שעלול להביא לזהויו המתלוננת, לרבות שמו של הנאשם.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודיע היום י"ט תמוז תשפ"ב, 18/07/2022 במעמד הנוכחים.

**אסתר הלמן, שופטת
נשיאה**   **יפעת שיטרית, שופטת
סאב דבר, שופט**

הוקלד על ידי ליאור ממן